

עין משפט
נר מצוה

[illegible][illegible]

תורה אור השלם

1. כל פטור רחם לכל
בשר אשר יקריבו לה
באדם ובבהמה יהיה לה
אך פרה תפדה את בכור
האדם ואת בכור
הבהמה השמאה
תפדה: כמדבר יח טו

רבינו חננאל

אסורה באכילה כסין
הולד באשה כן סין
הולד בהבהמה. ו' השליא
סימן ה' הולד ריב בין כן
ב' ודחי' א' מבטליה בין
אמנא יד' מקנה שלא
בלא לול' וגיבורה מקנה
אטו כולה וכולה כסין
הולד באשה כן סימן ה' הולד
בהבהמה. ודחי' מילי לענין
אבר מן חתי. מ' שלא
צמצא מקנה ונתשאה
בהמה אסורה שלא כולה
אסורה באכילה הדיוטית
לולד עמה הולד אסור
ואין א"ל קרוב בל' כר
שבהבהמה אסור שזה כר
לולד והמקנה עשוי כולו
וכאלימ' מושב ואבר מן חתי
הוא בלא לענין סומא
א' חייבין לולד קר' לולד
אמר ר' אלעזר כבוד אדם
שנפרק בתוך ר' וכן יאן
שנפרק אחריו כן נמסר א"ל
השם ונתני' בל' של
חשק וכן יאן בראש ויהי
של שנאמר וסודיו מכן
חל חסדו גרסי' במנחות
ס' פ"ח ה' הקומץ משני ד'
ל' וכן ר' יהוי' ר' ב' ר'
אמר שני שנאמר א'
חל מהפדת אכל כבוד ואדם
שימנע א"ל מ' נאש
בכר' ל' חיל' א' חל'
וכן. אמר ר' אלעזר אמר ר'
אלעזר בהמה גסה נקנית
כמשיב כסין כן יאן א"ל
דתיא וחכמים ודתיא אורא
זה וזה במשיבה וחכ'
אמרין ודתיא שילקיה מה
שעליהם סקין מה שעל
שעמ' ועל כנייה' א"ל
שמי' מ' שפכר וכן
ר' פ' ש' ש' חות' ודתיא
ר' פ' כ"ח. אמר ר' חנינא
נפסי חסדא המעריך א'
נצטרי איז' ל' בכמות

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

דאיך נוכל לעשות להמיר
גא אקור מדאורייתא ולא
בבחון ועוד אי גזרינ אטו
רובא קאמרינ דאי שריט

דיש מקצת שלא בל
אמו כולה קמ"ל ואמר
יכבוד שנטרף בתוך
יבין ⁶תני רמי בר חמא
תפרה יכול אפי' נטרף
חלק ואמר עולא א"י
נגננית במשיכה והא
דאמר כי האי תנא
במשיכה ר"ש אומר
עולא אמר ר' אלעזר
שעליון שמין ומה
אין שמין אמר רב
שעליון אין שמין
דל אחאי דניחא להו דל
עולא א"ר אלעזר ⁷
פפור ולא מיבעיא שו
שבר דעלווי עליה
שומו שבר שסמר

נרועי נרעה לשמי
לשומר לבן דעת רבא
לשומר חייב ולא מיבע
לשומר חנם גרועי
אפילו שומר חנם שם
דאמר ליה את מהימנ
לי בשבועה וא
הלכתא גובין מן העבד
אמר רבי אלעזר אפי
אפי מגלימא דעל כת
שעשאו אפותיקי כדרנ
עבדו אפותיקי ומכרו
שורו אפותיקי ומכר
מימם הא אית ליה קק

(ח) ימים צבאמה אינו
לקרנן ואפס' כי קיס לן
מוכח בפס' דר"ה (דף כ:)
וד' אומר משה (שנראה)
י' הא צתם הא בצעל מוס
לו חדשיו ואפס' לא חזי
(מנחות דף לז.) מחזיר גבי
ללכה ופרך עלה מזכור
עוד דמדי ליה לחזי ועוד
עוד דאפיק במר' אף חלל
פס' והשח' דמדי ליה שפיר

וְקָדְשֵׁינִי (דף סה:) הֵאָרַר
 וְדוֹקָא בְּגַדֵּי חוּל אַבְל בְּגַדֵּי
 תַּמְתָּא נִיחָא לֵהוּ כִי הֵיכִי דְלִשְׁתָּא
 דְּפִטְטוֹר אִם נִגְנְבָה אִם נִגְלָה
 אִין הֵלֵה עוֹשֶׂה כַּחֲשׂוֹרָה בְּפִי
 אִם אִפְשָׁר לְפָרֵשׁ עֲנִינִי וְזֶה אִם
 טַעַם זֶה אִם הִשְׁנִי נִגְמִין
 דְּרֵאִין שְׁנֵי טַעְמִים הֵלֵל שְׁנֵי
 (א) אִם אֲמַר טוֹל מִמֶּנִּי חֶפְצִי
 דִּיעֵבֵד עַל קַ: **אִפִּילוּ**
 כִּלְכֵּחַ אֲנִי טַעְמִים אֲשׁוּרָה
 (ב) כִּלְכֵּחַ יִשְׂרָאֵל רִאֲשׁוֹן לְאֻמּוֹת

מיתמי כמו מלוקה ואע"ג
בל מקום היכא דגבי מל
דאורייתא ומלוה על פה

ידיש מקום שליב בלא וולד. ודקאסרי לה בצאמלע גזירה מתקשרה אטו
 וכוונתו והאי דקמינ סימן וולד לאו אמקשרה קאי אלא הי"ק אסורה
 בצאמלע גזירה אטו היכא דנפקא בולה ואטו למימר אין כאל וולד
 וחס חזרה לפנים משמרי בשמיטת האס וקאכלי נבילה דהאיא ודאי

וילד וגזירה מקצתה
 ונולא אמר רבי אלעזר
 ויום אין פודין אותו
 מתוך שנאמר יפרה
 תוך ל' יום ת"ל א"ר
 אלעזר ב"המה גסה
 גן תנן במסירה הוא
 תניא וחכ"א יזו וזו
 וזו בתגובה ואמר
 האוחזי שחלקו מה
 מעל בניהו ובנותיהו
 פא פעמים אף מה
 מושכת לה בגדול
 תמעון מיליה ואמר
 זומר שמסר לשומר
 חנם שמסר לשומר
 שמסרתו אלא אפילו
 שומר חנם דהשתא

העוסק בנכסים נהגים והולכים
עד השם יחל לה לחץ לרכוש
מדידה במלכוסים נחם כי ירי
ללשמתן מליה: **שם**
לשומר פטור הראשון בכל אות
דינים שהיה פטור אם היה אליו
פטור נמי השם ולא אמר פשיעה
היא זו שמרה ללשם אחר: ולא מבטל
שומר חנם שם לשומר שכן
וגנבה או שאנדה לפטור שומר חנם
כי ירי דמיפטור אליו הוא גביה
ללא פשע: דמנוי עליה לשמירתו.
לשומר חנם מפר נפשיה לנזקו טפי
משומר שכן שהי שומר שכן חנם
נגנבה ואכידה: ולא אפי' שומר
שכן שם לשומר חנם דשם

באונקין ולא מצי א"ל בעל הבית פשעא שמקרת לאחר שחרי מקרה
לגן דעת: מיבי. אפי' בחוסין: כבשום. דשומר דשומר שבע
שלא פשע: גובין. חוב מן העבדים: אפי' מיסימי. אם מה לזה
ושמלו קמי יתמי מי א"ר אלעזר דבעל חוב גובה מן העבדים
דכמקרקעי דמו: מיניה. מה הלזה עמנו א"ר אלעזר ד"ח גובה
מן העבדים: וקפסי' מיני' אפי' מן גלימא דעל כפסי: א
אפסויקי. אפה מאן קאי. כלומר מזה יבא לך פרעין
ושמעין רבי אלעזר דאם מכרו גובה בעל חוב ממנו:
לגמר
הא כיון שנהרג תוך ל' יום מופדיו מכן חדש נפקא ומפ' ר"ח
ההוא לגבור שיש לו ב' ראשים דהו נמי טרפה:

מִה שֶׁל בְּנֵיהֶן וּבְנוֹתיהֶן אֵין שָׂמִין, שְׁמַתְנִינִן לְהִיבִּים לְבִדֵּי
מִתְּמֵן וְהִי אִתָּה בִּירוּשָׁלַיִם: בְּגִדוֹל אַחֵר, אִם מוֹחִין הִרְשִׁיתָ
עִי מִלֵּיהֶן כְּדֹמְתֵיהֶן כְּהִיזְקִין (נִיטִין 32): גַּבִּי עֲמִים צִנְעָה:
הָ וְהִמְיָה שׁוֹמֵר שֶׁכִּי מִי מַעֲלֵם מַעֲלֵם לְבַעֲלֵהּ כְּדֹמְתֵהּ כְּהִמְקִיד
זֶה לְחִצְרוֹ: דַּעֲלֹרִי עֲלֵיהֶן אֲשֶׁמִּירוּ. אֵין לִפְרֹם עֲלֵיהֶן אִשָּׁם
הַעֲלִיהֶן הִרְעִטְוּהוּ עֲלֵיהֶן שׁוֹמֵר מִקֵּץ נִפְשׁוֹ לְשׁוֹמְרוֹ מִשְׁמֹרֶת
תִּחְרֹם מִן הָרֶאשִׁין נִרְאֶה דִּפְטוֹר אֲכָל כְּהִמְקִיד (סג) אִיכָּה טַעֲמָה
כְּדוֹמְכָה הֵסֵם וְאֵין לְהִקְשׁוֹת לַעֲלֹל דִּהְכָּה הִיכִי פְּלִיג אֲהִיבֹה טַעֲמָה
לְמִטְוִי לֹא יִתְלַמֵּן בִּיד אַחֵר שְׁאֵין לְרִטֵּי שִׁיבָה פִּקְדוֹנֵי בִיד אַחֵר וְיִלֵּךְ
נִיבְלִימֵה דַּעֲלֵה כְּתִפֵּיהֶן אִם יֹאמְרוּ שֶׁנִּים דֹּאס אֵין לוֹ אֲלֵה אַחֵד הֵא
הֵמָּה שְׁמַתְנִינִן אֲחֵיוֹ נִבְלִימֵה הִרְאִי לוֹ וְלֹא כִרְעֵה דֹלָתֵה בִּידֵּי
נִבְלִימֵה וְיִתְלַמֵּן וְיִתְלַמֵּן הֵלֶכֶה לְדִלִּי מִתְּמֵרִי:

דמייתי לא שייך טעמא משום קלא כמו בלוקא דלגבי דידכו
חות גבי נמי מייתי מידי דהוי אפלוה בשטר דגבי מייתי
לא גבי ממעטבדי ולא מייתי ובשלמא בלחוסות איכא לפלוני

מסורת הש"ס

(א) מנחות לה, (ב) וספיקא
ה. וספיקא, (ג) קדושין כה:
כ"ב פ"ד (ד) כ"מ לה,
(ה) לקמן ט: כ"מ לה:
(ו) כ"כ קה"מ, (ז) ו
קמ"ל, (ח) לקמן לה: כ"כ
מד: (נטוין מ"ה), (ס) וספיקא
פוס' סבורות מנ: כ"ה
הוא וספיקא לקמן קה: קמ.
ד"ה לה, (י) וספיקא
מנחות לה. וספיקא
(כ) וספיקא קדושין סוף
ה"ד.

מוסף רשמי

[illegible]

ינו חננאל (המל)

אשתי ולא בכסות בניו ר'
וכיון דאשתי דשקל ארבע
מחמסות הובי ומלביש
לאשתי ולבניו מחל לשפך
באשתי חלוקין אלו ל
לחזור ואם חזרו גדול
בני יצתה לוי להתחלק
במחמסות יקרינ ליהויה
ושמו שם במחשם השמים
ששפמו רבדו וחשוב
עליו אדם חשוב ויש
לם בלאח כדבריה ארבע
וכה ואלו עליו להתחיל
ואשכחן במחמסות ארבע
וישראל באהשא קצית
ו' כן משע כלי רגל
ועל שבת במריאן אשכח
והולקין. ואלו עליו אשכח
שסמר לשומר סמור. ו
באר אסר לשומר שומר
חנם שסמר לשומר שכן
טועין אנא חסדי דארסר
וישן חסמטני ל' חסמטני
שכבתי אדור לא חסמטני
ל' חסמטני